

6. Feb. 1843

FACTS

Date:

6. Feb. 1843

Page number:

Dagbog A, side 131-132

TRANSCRIPTION

6 Febr

O, jeg forsynder mig haardt ved at sige at jeg er ulykkelig, naar det kun er min egen Skyld, at jeg ikke har det godt. Et Aar er snart klaget bort, det er for lang Tid at anvende paa denne Maade; men maaskee vil mit store Maleri, der vil være færdigt om ikke lang Tid dog give mig nogen Glæde, om det maa interessere dem, hvis Dom jeg agter – Publikum kan det saalidt behage som mine tidligere. – laftes var jeg hos General Lützaws;¹ hen paa Aftenen kom Major Meza;² da han kom ind i den Stue, hvor hans Kone,³ Frøkenerne Löwmann,⁴ Læssøe⁵ og jeg sad i Samtale med hverandre hilste vi paa ham, hvorpaa han igjen gik tilbage. Idag fortalte Frøken Lützou⁶ mig at han havde spurgt om den fremmede Herre var Maleren Lundbye? og •132• da han fik "Ja" til Svar havde han sagt: nu kan jeg begribe, at han maler store Malerier, han seer saa gigantisk ud! – Den snurrige Mand, han seer rigtignok intet mindre end gigantisk ud, men jeg troede heller ikke det kunde siges om mig; klodset havde været et bedre Udtryk om mig, der aldrig kan blive denne blytunge Forlegenhed qvit – men gigantisk! min kjære Major! De skulde vide hvilken Pjalt det er, De dømte saaledes, og hvilke Fødselsveer dette store Billedes Skabelse har forvoldt mig. Det skulde glæde mig om det ikke var synligt, at jeg var saa ussel; men jeg tør ikke tro det – man har kikket mig i Kortet; men bie lidt, !! som kaldte mig en Kjællingepreest, jeg skal maaskee engang reise mig i min Styrke og vise jer hvilke Kræfter, der er i mig:

Af evig Ild opflammet skal jeg sjunge,

Og tusind henrykt' lytte til mit Qvad!

Min Røst igjennem Tiderne skal runge

Paa Fjeld, i Dal, ufødte Slægters Lyst!⁷

Steen Blicher! jeg forstaaer Dig, naar Du taler saa – Jorden skal kun være en Boldt for os, til Stjernerne skal den hæves ved vor Kraft, og Stjernerne ville vi neddrage til Jordens Fryd. Intet er for Meget! for vor Tanke – Virkeligheden vil nok slaae af! – Det er snurrt – saa glad kan jeg blive fordi Major Meza har gjort Nar af mig; men i Eet er jeg dog hans Lige: jeg er ligesaa forfængelig som han, om end paa en anden Maade.

¹ Generalmajor Adam Tobias Lützow (1775-1844) boede i Tøjhusgade. Lundbye havde kontakt til familien gennem datteren, landskabsmaler Eleonore Christine Lützow (1817-1890).

² Major, senere general Christian Julius de Meza (1792-1865) er i dag mest berømt for sin rolle som hærens øverstkommanderende i krigen i 1864, hvor han til sidst afsattes af krigsministeren, Lundbyes bror Carl.

³ Elisabeth Birgitte de Meza, f. Tscherning (1793-1861) var datter af general A.T. Lützows ældre søster og søster til Eleonore Christine Lützows senere mand, krigsminister Tscherning.

⁴ Blomstermalerne Frederikke (1801-1885) og Christine Løvmand (1803-1872) var døtre af en af general A.T. Lützows yngre søstre. Christine Løvmand havde undervist Eleonore Christine Lützow i maleri.

⁵ Malerkammeraten Thorald Læssøe (1816-1878).

⁶ Eleonore Christine Lützow (1817-1890), landskabsmaler, tilhørte kredsen omkring Lundbye og P.C. Skovgaard. I 1845 gift med sin fætter, kaptajn, senere oberst og krigsminister Anton Frederik Tscherning (1795-1874).

⁷ Citat fra Steen Steensen Blichers "Mit første Digt".

Kreider mij — wat doet ikke voor mijn Maders In Schied 191.
 Bij traw da, jz had pleidende vryke og gav Althug op,
 med det sidste vageg blaad! Det siger minn Aan den ikke
 snart i jgen arbeide horigemmer? jz sijner du wat betale
 tilmede, naar du for kom med til as end in naar
 du kommer hjem. — Jz gjer dog Wold paa mig for
 at him skal tro mig glad; det vilde haare littet mig
 at skrifte for hende, hvortil har jz ikke haat kjost
 at vise hende denne Bog at him selv kunde see, naar
 det pinner mig; men him har dog nok at bone;
 jz strakte at vore vordig og kjerlig med hende, dog
 seer him, at jz ikke altid er velstillede, hiens Mader!
 der kan ikke vore Drue Torne og Figen paa Tids-
 ler. Jz har det ikke godt, og — i sin ingen Bedring!
 (Febr

O, jz forsguden mig haardt ved et øje, at jz er uilykkelig,
nær det kan er min egen Skjeld, at jz ikke har det godt.
Et Aar er snart klaget bort, det er for lang Tid et anseende fra
den Mand; men maaskee vil mit store Maleri, der
vil være forbi gaaet om ikke lang Tid dog give mig nogen
Glede, om det end interessere dem, hvis Dem jz
agter — Publikum har det saalyst behag, som mine
Kilbinger. — Efter var jz hos General. Lutjens, han
gav Offener kom Major Meza, da han kom ind.
Den Hø, hvor hans Hone, Frøkenerne Löwensam,
Lesse er jz sad i Samtale med hverandre hilste
vi paa dem, hvorpaa han i jgen gik tilbage. I dag
fortalte Frøken Lutjen mig at han havde spændt
om den fremmede Kone var Maleren Lundsby. ?

132. Sa han fik "Ja" til Joas kunde han sagt: min han j
begribe, at han malet store Malerier, han saa
gigantisk ud! — Den snurrende Mand, han saa sig
sig, nok intet mindre end gigantisk ud, men j traede
heller ikke det kunde siges om mig; kladdet havde va-
ret at hvide Blotter om mig, der aldrig kan blive den-
ne blytunge Forlegenhed gik — men gigantisk! min
hvide Majas! De skulde vide hvad det gjalt det er, de
sante sagedes, og hvilke Fidsels naar dette store Bil-
edes Skabelse har færdigt mig. Det skulde glæde
mig om det ikke var sigeligt, at j var saa mægtig,
men j var ikke tro det — man har kribbet mig i Kortet;
men bid lidt, j! som kaldte mig en kjællingspust
j skel maaskee engang seise mig i min Stjærke
og vise for hvilke kræfter, der er i mig:
Af enig Oldt opflaammet skal j springe
Og tusind heugnet Lytte til mit Gnat!
Min Blot i jgenom F. d.erne skal minde
Paa Fjeld, i Dal, i fjeldt Slagter Lygt!
Steen Blicher! j forstaar det, naar du taler saa —
forden skal kun være en Ballt for os, til Hjernesne
skal den hæves ved vor Kraft, og Hjernesne vilde
i neddrage til Jordenes Fjeld. Ventet er for Mægt!
for vor Tanke — Viskeligheden vil nok slæ af! —
Det er snurrende — saa glad kan j blive færdi Majas
Majas har gjort Nas af mig; men: Et er j dog
hans Lige: j er lige saa forføjtelig som han,
om end naar en anden Maade.